

COLUMN

Een ervaring 'rijker'

Zo'n twintig jaar geleden volgde ik, uit nieuwsgierigheid, een tweejarige persoonlijkheidsstraining bij dr. Wolfgang Merz in Duitsland. Ik werkte fulltime als danseres en choreografe in een wereld vol uiterlijke schijn, glamour en concurrentie. Dansen was mijn grote passie, en ondanks dat het een harde wereld was haalde ik daar enorm veel voldoening uit.

Doordat ik met veel mensen met sterallures werkte en me verbaasde over hun gedrag, wilde ik meer weten over de psyche van de mens. Ook had ik behoefte aan innerlijke verdieping. Vandaar die persoonlijkheidsstraining. Een onderdeel daarvan was dat je mentale grenzen moest overschrijden om te ervaren dat je meer kunt dan je denkt. En dat je in alle situaties waardevol bent, ook als je dat gevoel niet hebt.

Zo was een opdracht om als bedelaar op straat 40 Duitse Marken bij elkaar te krijgen en daarna het bedrag cadeau te doen aan een welvarend persoon, zonder de reden ervan te verklappen.

Op een decemberdag zette ik de stap in de winkelstraten van Aken, onverzorgd in oude kleren en met ongewassen haren. Kunt u

een kleinigheid missen? Tot mijn grote ontsteltenis werkte dit niet.. Oh, wat voelde ik me opgelaten.

Leeg bakje

Ik ben toen, ergens in een hoekje van de Weihnachtsmarkt, in de kou op een paar kranten gaan zitten. Ik had een kartonnen bordje met DANKESCHÖN en een leeg bakje voor me staan. Wonderlijk genoeg werkte dit wél en langzaam maar zeker kwam ik in mijn bedelaarsrol. Ik was blij met iedere Pfennig. Daarbij viel het me op dat eenvoudiger uitziende mensen geld gaven en chique passanten me niet zagen of veroordelende blikken gunden. Niet wetende wat mijn verhaal achter het bedelen was.

Toen ik DM 40 bij elkaar had, begon mijn zoektocht naar een ontvanger van het bedrag. Relatief snel viel mijn oog op een dame in een zwarte bontjas en ik besloot dat zij het geld zou krijgen. Ondanks een tegenstribbelende echtgenoot, die in feite bang voor me was, wilde ze graag weten waarom ze het geld kreeg. Beschouw het als uw geluksdag, zei ik. Toen de opdracht voldaan was, kon ik haar later de werkelijke reden vertellen. Onder de indruk van mijn

verhaal verdubbelde haar eerst argwanende man (die zich nu schaamde) het bedrag. Dat zouden ze aan iemand geven die het echt nodig had.

Sociale sponsoring

Aan deze onvergetelijke ervaring denk ik vaak als ik bedelaars zie. Als ik er langs loop, geef ik ze meestal wat. Laatst nog, 's avonds in de parkeergarage bij vliegveld Düsseldorf. Daar zat tussen twee betaalautomaten een bedelaar. Mijn eerste gedachte ging uit naar mijn portemonnee en mijn veiligheid. Toen ik mezelf hierop betrapte, aarzelde ik geen moment. Wie weet wat zijn verhaal is.

Ik realiseer me nu dat je hier kunt spreken van sociale sponsoring. Wat dan de tegenprestatie is? Die hoeft ik niet, maar kreeg hem wél. Net als ik destijds met iedere Pfennig, was de bedelaar blij met wat hij kreeg. Hij lachte. En ik was een ervaring rijker. ■

Suzanne Beyer-van Griensven
Mentale trainer en coach
Omgeving Eindhoven

www.suzatrainingencoaching.nl
www.topsportcoach.nu